

होली उत्सव पवित्र बन्ने, बनाउने यादगार

होलीएस्ट बाबा होली हंसहरू सँग होली मनाउन आउनु भएको छ। होली डे यस संगमयुगलाई भनिन्छ। संगमयुग हो नै होली डे। त्यसैले होलीएस्ट बाबा होली बच्चाहरू सँग होली डे मनाउन आउनु भएको छ। दुनियाँको होली एक-दुई दिनको हुन्छ र तिमी होली हंसहरूले संगमयुग नै होली मनाउँछौ। तिनीहरूले रङ्ग लगाउँछन् र तिमीहरू बाबाको सङ्गको रङ्गमा बाबा समान सदाको लागि होली बन्छौ। हदबाट बेहद भएकोले सदाकालको लागि होली अर्थात् पवित्र बन्छौ। यो होलीको उत्सव होली अर्थात् पवित्र बनाउने र बन्ने उत्साह दिलाउने पर्व हो। जति पनि यादगार विधि मनाउँछन् ती सबै विधिहरूमा पवित्र बन्ने सार समाहित भएको हुन्छ। पहिला होली बन्न वा होली मनाउनको लागि अपवित्रता तथा विकृतिलाई भस्म गर्नु पर्छ, जलाउनु पर्छ। जबसम्म अपवित्रतालाई सम्पूर्ण समाप्त गरिँदैन तबसम्म पवित्रताको रङ्ग चढ्न सक्दैन। पवित्रताको दृष्टिले एक अर्काको रङ्गाउने उत्सव मनाउन सकिँदैन। भिन्न-भिन्न भाव भूलेर एउटै परिवारका हौं, एक समान हौं अर्थात् भाइ-भाइको एक समान वृत्तिले मनाउने यादगार हो। उनीहरूले त लौकिक रूपमा मनाउनको लागि सानो-ठूलो, नर-नारीले समान भावले मनाउनु, यस भावले मनाउँछन्। वास्तवमा भाइ-भाइको समान स्वरूपको स्मृतिले अविनाशी रङ्गको अनुभव गराउँछ। जब यो समान स्वरूपमा स्थित हुन्छौ तब मात्र अविनाशी खुशीको झलक अनुभव हुन्छ र सदाको लागि उत्साह रहन्छ कि सर्व आत्माहरूलाई यस्तो अविनाशी रङ्ग लगाऔं। रङ्ग पिचकारीद्वारा लगाउँछन्। तिम्रो पिचकारी कुनचाहिँ हो? तिम्रो दिव्य बुद्धि रूपी पिचकारीमा अविनाशी रङ्ग भरिएको छ नि। सङ्गको रङ्गले अनुभव गर्छौ, त्यस्ता भिन्न-भिन्न अनुभवहरूको रङ्गद्वारा पिचकारी भरिएको छ नि। भरिएको बुद्धिको पिचकारीले कुनै पनि आत्मालाई दृष्टिद्वारा, वृत्तिद्वारा मुखद्वारा यस रङ्गमा रङ्गाउन सक्छौ, जसले गर्दा ऊ सदाको लागि होली बन्न सकोस्। उनीहरूले होली मनाउँछन्, तिमीहरूले होली बनाउँछौ। सबै दिनलाई होली डे बनाइदिन्छौ। उनीहरूले अल्पकालको लागि आफ्नो खुशीको अवस्था बनाउँछन्, मनाउनको लागि तर तिमीहरू सबै सदा मनाउनको लागि होली र हेप्पी अवस्थामा रहन्छौ। अवस्था बनाउन पर्दैन। सदा रहन्छौ होली अवस्थामा र अरू कुनै प्रकारको अवस्था रहँदैन। होली अवस्थाले सदा हल्का, सदा निश्चिन्त, सदा सर्व खजानाहरूले सम्पन्न, बेहदको स्वराज्य अधिकारी बनाउँछ। तिनीहरू जसले भिन्न-भिन्न अवस्था बदलिन्छन्, कहिले खुशीको, कहिले धेरै सोच्ने, कहिले हल्का, कहिले भारी रहने, यस्ता सबै अवस्थाहरू बदलिएर सदा खुशी र होली अवस्थावाला बन्छौ। यस्तो अविनाशी उत्सव बाबाको साथ मनाउँछौ। मेटाउनु, मनाउनु र फेरि मिलन मनाउनु। जसको यादगारमा जलाउँछन्, रङ्ग लगाउँछन् र फेरि मिलन मनाउँछन्। तिमीहरू सबै पनि जब बाबाको रङ्गमा रङ्गिन्छौ, ज्ञानको रङ्गमा, खुशीको रङ्गमा, कति रङ्गको होली खेल्यौ। जब यी सबै रङ्गमा रङ्गिन्छौ तब बाबा समान बन्छौ र जब समान आपसमा मिल्छन् तब कसरी मिल्छन्? स्थूलमा त अङ्कमाल गर्छन्, तर तिमीहरू कसरी मिल्छौ? जब समान बन्छौ तब स्नेहमा समाहित हुन्छौ। समाहित हुनु नै मिल्नु हो। त्यसैले यो सारा विधि कहाँबाट सुरु भयो? तिमीहरूले अविनाशी मनाउँछौ, तिनीहरूले विनाशी यादगार रूप मनाएर खुशी हुन्छन्। यसैबाट सोच तिमीहरू सबै कति अविनाशी उत्सव अर्थात् उत्साहमा रहने अनुभवी बनेका छौ जुन अहिले केवल तिम्रो यादगारको दिनलाई मनाएर पनि खुशी हुन्छन्। अन्त्यसम्म पनि तिम्रो उत्साह र खुशीको यादगारले अनेक आत्माहरूलाई खुशीको अनुभव गराइरहने छ। त्यसैले यस्तो उत्साहले भरिएको जीवन, खुशीहरूले भरिएको जीवन बनाएका छौ नि!

ड्रामा भित्र यही संगमयुगको अनौठो पार्ट छ जुन अविनाशी उत्सव मनाउँदै आफ्नो यादगार उत्सव पनि हेरिरहेका छौ। एकातर्फ चैतन्य श्रेष्ठ आत्माहरू छौ, अर्को तर्फ आफ्नो चित्र हेरिरहेका छौ। एका तर्फ यादस्वरूप बनेका छौ अर्को तर्फ आफ्नो हरेक श्रेष्ठ कर्मको यादगार हेरिरहेका छौ। महिमा योग्य बनेका छौ र कल्प पहिलाको महिमा सुनिरहेका छौ। यो अनौठो छ र स्मृति गरेर हेर यो हाम्रो गायन हो! त्यसो त हरेक आत्माले भिन्न नाम रूपले आफ्नो श्रेष्ठ कर्मको यादगार चित्र देख्छन् पनि तर जान्दैनन्। अहिले गान्धी जीले पनि भिन्न नाम रूपले आफ्नो फिल्म हेर्दा हुन्। तर जान्दैनन्। तिमीहरूले जानेर आफ्नो चित्र हेर्छौ। जान्दछौ यी हाम्रो चित्र हुन्। यिनीहरूले हाम्रो उत्साहले भरिएको दिनहरूको यादगार उत्सवको रूपमा मनाइरहेका छन्। यो ज्ञान सारा आएको छ नि! डबल

विदेशीहरूको चित्र मन्दिरहरूमा छन्? यो देववाला मन्दिरमा आफ्नो चित्र देखेका छौं? वा केवल भारतवासीको चित्र मात्र छ? सबैले आफ्नो चित्र हेर्छौं? यो थाहा भयो- हाम्रो चित्र हो? जसरी हे अर्जुन भन्छन्! यो त उदाहरण हो, त्यसो त यादगारमा थोरै देखाउँछन्। तर हो सबैको। यस्तो न सम्झ कि यी त धेरै थोरै चित्र छन्। हाम्रो कसरी होला? यो त नमुना देखाएको हो, तर हो तिमीहरू सबैको यादगार। जो यादमा रहन्छन् तिनीहरूको यादगार अवश्य बन्छ। बुझ्यौं। त्यसैले ठूला पिचकारी सबैका भरिएका छन् नि! स-साना त छैनन् जुन एकै पटकमा नै समाप्त हुन्। फेरि पटक-पटक भर्ने पर्छ। यस्तो मेहनत पनि गर्न पर्दैन। सबैलाई अविनाशी रङ्गमा रङ्गाऊ। होली बनाउने होली मनाऊ। तिम्रो त होली भयो नि वा अरु मनाउनु छ? होली भयो अर्थात् होली मनायो। रङ्ग लागेको छ नि? यो रङ्गलाई सफा गर्न पर्दैन। स्थूल रङ्ग खुशीले लगाउँछन् फेरि बच्चा पनि चाहन्छन्। तिम्रो यो रङ्ग त यस्तो छ जुन भन्छन् अझै लगाऊ। यसबाट कोही डराउँदैनन्। त्यो रङ्गबाट त डराउँछन् कतै आँखामा न लागोस्? तर यसलाई भन्छन् जति लगाछौं त्यति राम्रो। त्यसैले यस्तो होली मनायो नि। होली बन्यो? यो पवित्र बन्ने र बनाउने यादगार हो।

यहाँ त अनेक कथाहरू बनाएका छन् किनकि कथा सुन्ने रुचि राख्छन्। त्यसैले हरेक उत्सवको कथा बनाएका छन्। तिम्रो जीवन कहानीबाट भिन्न-भिन्न स-साना कथाहरू बनाइदिएका छन्। कुनै राखीको कथा बनाइदिएका छन् कुनै होलीको कहानी, कुनै जन्मको कहानी बनाइदिएका छन्। कुनै राज्य दिवसको बनाइदिएका छन्। तर यी सबै तिम्रो जीवन कथाका कथाहरू हुन्। द्वापरमा व्यवहारमा पनि यति समय दिन पर्दैन थियो, फ्री थियो। संख्या पनि तिम्रो हिसाबले कम थियो। सम्पत्ति पनि रजोप्रधान थियो, स्थिति पनि रजोप्रधान थियो त्यसैले व्यस्त रहनको लागि यी कथा, कहानिहरू, कीर्तन र यस्ता साधनहरू अप्नाएका हुन्। केही त साधन चाहियो नि। तिमीहरू त फुर्सतमा सेवा गर्छौं अथवा यादमा बस्छौं। तिनीहरूले त्यस समयमा के गर्ने? प्रार्थना गर्छन् अथवा कथा सुन्छन् त्यसैले फुर्सतिलो बुद्धि भएर कथाहरू धेरै राम्रा-राम्रा बनाएका छन्। फेरि पनि राम्रै भयो जसले अपवित्रतामा जानबाट धेरै बचे। आजकलका साधन त यस्ता छन् जुन ५ वर्षका बच्चाहरू पनि विकारी बनाइदिन्छन्। र त्यस समयमा फेरि पनि केही मर्यादा पनि थियो तर हो सबै तिम्रो यादगार। यति नशा र खुशी छ नि कि हाम्रो यादगार मनाइरहेका छन्। हाम्रो गीत गाइरहेका छन्। कति प्यारले गीत गाउँछन्। यति प्यार स्वरूप तिमीहरू बनेका छौं त्यसैले त प्यारले गीत गाउँछन्। बुझ्यौं? होलीको यादगार के हो! सदा खुशी होऊ, हल्का बन- यही मनाउने हो। अच्छा- कहिल्यै अवस्था उदास नबनाउनु। सदा पवित्र अवस्था, हल्का अवस्था। अब धेरै राम्रो समझदार बन्दै जान्छौं। पहिलो पटक जब मधुबनमा आउँछौं त्यो फोटो र फेरि जब जान्छौं त्यो फोटो दुवै निकाल्न पर्छ। बुझ्दछौं इसाराले फेरि पनि बापदादाको अथवा बापदादाको घरका श्रृङ्गार हौं। तिमीहरू आउनाले हेर मधुबन कति रमाइलो भएको छ। जहाँ हेर त्यहीँ फरिश्ता आउने-जाने गरिरहेका छन्। रमाइलो छ नि! बापदादालाई थाहा छ तिमीहरू श्रृङ्गार हौं, अच्छा-

सबै ज्ञानको रङ्गमा रङ्गिएका, सदा बाबाको सङ्गको रङ्गमा रहने, बाबा समान सम्पन्न बनेर अरूलाई पनि अविनाशी रङ्गमा रङ्गाउने, सदा होली डे मनाउने, होली हंस आत्माहरूलाई बापदादाको सदा हेप्पी र होली रहने बधाई छ। सदा स्वयंलाई सम्पन्न बनाएर उमंग-उत्साहमा रहेकोमा बधाई छ। साथ-साथै चारैतिरका लगनमा मगन रहने, सदा मिलन मनाउने, विशेष बच्चाहरूलाई याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

व्यक्तिगत भेटघाट:-

१- सदा आफूलाई बाबाको वर्साको अधिकारी अनुभव गर्छौं? अधिकारी अर्थात् शक्तिशाली आत्मा हुँ, यस्तो सम्झेर कर्म गर। कुनै पनि प्रकारको कमजोरी बाँकी त रहेको छैन? सदा स्वयंलाई जस्तो बाबा त्यसतै म, बाबा सर्वशक्तिवान हुनु हुन्छ त्यसैले बच्चाहरू पनि मास्टर सर्व शक्तिवान छौं, यो स्मृतिले सदा सहज अगाडि बढिरहन्छौं। यो खुशी सदा रहोस् किनकि अहिलेको खुशी सारा कल्पमा हुनसक्दैन। अहिले बाबाद्वारा प्राप्ति छ, फेरि आत्माहरूद्वारा आत्माहरूलाई प्राप्ति हुन्छ। जो बाबाद्वारा प्राप्ति हुन्छ त्यो आत्माद्वारा हुनसक्दैन। आत्मा स्वयं सर्वज्ञ हुँदैन, त्यसैले उसबाट जै प्राप्ति हुन्छ त्यो अल्पकालको हुन्छ र बाबाद्वारा सदाकालको अविनाशी प्राप्ति हुन्छ। अहिले बाबाद्वारा अविनाशी खुशी मिल्छ। सदा खुशीमा नाचिरहन्छौं नि! सदा खुशीको झूलामा झूली रहू। तल आयौं भने मैला हुन्छौं किनकि तल माटो छ। सदा झूलामा रह्यौं भने सदा स्वच्छ हुन्छौं,

स्वच्छ बने विना बाबा सँग मिलन मनाउन सकदैनौ, जसरी बाबा स्वच्छ हुनु हुन्छ उहाँ सँग मिल्ने विधि पनि स्वच्छ बन्न पछि। त्यसैले सदा झूलामा रहनेहरू सदा स्वच्छ रहन्छन्। जब झूलो मिल्छ भने तल किन आउँछौ? झूलामा नै खाऊ, पिऊ, चल... यति ठूलो झुला छ। तल आउने दिन समाप्त भयो, अहिले झुल्ने दिन हुन्। त्यसैले सदा बाबाको साथमा सुखको झूलामा, खुशी, प्रेम, ज्ञान, आनन्दको झूलामा झुल्नेवाला श्रेष्ठ आत्मा हौ, यो सदा याद राख। जहिले पनि कुनै कुरा आउँदा यो वरदान याद गर्यौ भने फेरि वरदानको आधारमा साथमा झुल्ने अनुभव गर्ने छौ। यो वरदान सदा सुरक्षाको साधन हुन्छ। वरदान याद रहनु अर्थात् वरदाता याद रहनु हो। वरदानमा कुनै मेहनत हुँदैन। सर्व प्राप्तिहरू सहज हुन्छन्।

२- सबै एक बल एक भरोसामा चल्ने श्रेष्ठ आत्माहरू हौ नि! एक बल एक भरोसामा चल्ने निश्चयबुद्धि बच्चाहरूले जान्दछौ- यो जुन साकार मुरली छ, त्यही मुरली हो, जो मधुबनबाट श्रीमत मिल्छ त्यही श्रीमत हो, बाबा सिवाए मधुबनमा अरु कहीं मिल्न सक्नु हुन्न। सदा एक बाबाको पढाइमा निश्चय होस्। मधुबनबाट जुन पढाइको पाठ जान्छ त्यही पढाइ हो अर्को कुनै पढाइ छैन। यदि कतै भोग आदिको समयमा सन्देशीद्वारा बाबाको पार्ट चल्थो भने त्यो पनि बिलकुल गलत हो। यो पनि माया हो, यसलाई एकबल एक भरोसा भनिँदैन। मधुबनबाट जुन मुरली आउँछ त्यसमा ध्यान देऊ। नत्र अरु बाटोमा जाने छौ। मधुबनमा नै बाबाको मुरली चल्छ, मधुबनमा नै बाबा आउनु हुन्छ त्यसैले हरेक बच्चाको यो सावधानी राखुन्, नत्र मायाले धोका दिन्छ। (११-४-८२)

वरदान:- दृढताको शक्तिद्वारा सफलता प्राप्त गर्ने त्रिकालदर्शी आसनधारी भव
दृढताको शक्ति श्रेष्ठ शक्ति हो जसले अलबेलापनको शक्तिलाई सहजै परिवर्तन गरिदिन्छ। बापदादाको वरदान छ- जहाँ दृढता हुन्छ त्यहाँ सफलता हुन्छ नै। केवल जस्तो समय, त्यस्तै विधिले सिद्धि स्वरूप बन। कुनै पनि कर्म गर्नु भन्दा पहिला त्यसको आदि मध्य अन्त्यलाई सोचेर-बुझेर कार्य गर र गराऊ अर्थात् त्रिकालदर्शी आसनधारी बन्यौ भने अलबेलापन समाप्त हुने छ। संकल्प रूपी बीज शक्तिशाली र दृढता सम्पन्न भयो भने वाणी र कर्ममा सहज सफलता हुन्छ नै।

स्लोगन:- सदा सन्तुष्ट रहेर सर्वलाई सन्तुष्ट गर्ने नै सन्तुष्टमणी हो।

सूचना:- आज महिनाको तेस्रो आइतबार हो। सबै जना साझ ६.३० देखि ७.३० बजेसम्म विशेष संगठित रूपमा दिव्य बुद्धि रूपी विमानद्वारा अव्यक्त वतनवासी बनेर सर्व आत्माहरू प्रति शुभ भावना र शुभकामनाको सहयोगको लहर फैलाउने सेवा गर्नु हुने छ।